

เต่า

เชื่ อ ว่องส่งสาร

เต่า เป็นสัญลักษณ์ของความล่าช้า ชุ่มง่าม ไม่ทันกิน รดแล่นช้าก็บอกว่า ใช้น้ำมัน
ตราเต่า ความจริงเต่าเดินเร็วกว่าหอย น้ำมันตราหอยกลับทำให้รดแล่นเร็วไปเสียอีก คนโง่ก็หาว่าเป็น
โง่เง่าเต่าตุ่น คนพูดไม่จริงก็ว่า หัวเต่ายาวแล้วสั้น

ฟังจะมีหนามี่ตาชันมาหน่อย ก็ตรงมีเรื่องเล่ากันว่า ในการแข่งขันระดับสัตว์ที่วิ่งเร็ว
ปรากฏว่าเจ้าเต่าเอาชนะเจ้ากระต่ายไปได้ แต่เสี้ยนยาแดงผ่าแปด เนื่องจากเจ้ากระต่ายประมาท จึง
นอนหลับเอาแรงเสียหน่อย บังเอิญหลับไปนานหน่อยก็เลยแพ้เจ้าเต่าไปได้

เต่ากรรมมาก บังเอิญเกิดมาให้อายุยืน คนเจ้าความคิดอยากจะอายุยืนจึงนิยมปล่อยเต่า
เล่าทั้งหลายจึงมักจะอยู่ตามวัดเสียเป็นส่วนใหญ่ ยิ่งกว่านั้นก่อนจะปล่อยยังสลักตัวอักษรที่ท้องเต่าเสียอีก
มันเสียวฟงพิลึก

นักเลงเหล้ากล่าวกันว่า เต่านี่ทำอาหารแกล้มเหล้าอร่อยอย่าบอกใคร วิธีทำกับข้าวเต่าทำ
ง่าย ๆ โดยเอาเต่าต้มในน้ำเดือด ๆ ให้ตาย แล้วปรุงน้ำให้รสถูกปากเป็นใช้ได้ บางคนได้เต่ามาหลาย
ตัวกินทีเดียวไม่หมดเขาก็ใช้หม้อต้มน้ำกำลังเดือด ๆ ทำไม้พาดจับเต่าให้คลานผ่านไป ตัวใดตกจึงจะกิน
ปรากฏว่าเต่าตัวใหญ่มีชีวิตรอยู่มานานมักจะคลานผ่านได้ แต่เขาก็เอาต้มจนได้ โดยตั้งกติกาว่าตัวไหน
ต้องคลาน ๓ เที้ยว หรือ ๓ เที้ยว มันก็ตกจนได้

ในร่างกายมนุษย์สิ่งที่เหม็นที่สุดเห็นจะไม่มีอะไรเกินขี้รักแร้ไปได้ แต่ทำไมเรียกขี้เต่าก็ไม่รู้
กรรมแท้ ๆ เที้ยวเจ้าเต่าเอ๋ย.

อีกนั่นแหละไข่เต่า ก็มีไข่ไข่ของเต่าที่ไข่ กลับเป็นขนมชนิดหนึ่ง ซึ่งจะต้องกินควบคู่ไป
กับขนมปลากริมเสี้ยวอีก ส่วนไข่เต่าแท้ ๆ กลับเรียกว่า ไข่จรมัดเสี้ยวอีก

เต่าที่ออกไข่เรียกว่าไข่จรมัดนั้นเป็นเต่าทะเล คืออาศัยอยู่ในทะเลจากต้นจนถึงตลอด
 เจ้าเต่าพวกนี้ตัวผู้ไม่มีวันจะขึ้นจากน้ำเลยตลอดชีวิต แต่ตัวเมียนั้นขึ้นบกออกไข่ปีละครั้ง และมักจะขึ้น
 มาออกที่เดียวกัน เต่าพวกนี้มักจะมีเครื่องหาทิศทางที่แน่นอน น่าจะเรียกว่า ชีวเรดาร์ทีเดียว เพราะเมื่อ
 จะจับเต่าไปปล่อยไกล ๆ เต่านั้นก็มายังที่เดิมได้ โดยว่ายน้ำได้น้ำ ระยะทางไกล ๆ เป็นพัน ๆ ไมล์
 ที่เดียว

เต่าทะเลมีอยู่ 4 ชนิด ด้วยกันคือ

1. เต่ามะเฟือง
2. เต่าตนุ
3. เต่ากระ
4. เต่าตาแดง

เต่ามะเฟืองเป็นเต่าขนาดใหญ่อยู่ทางมหาสมุทรอินเดีย ตัวใหญ่มากขนาดกว้าง 1-2 เมตร
 ไม่ค่อยจะพบ ด้านหลังเป็นสันขึ้นมาจึงคล้ายกับมะเฟือง

เต่าตนุ และเต่ากระมีอยู่ทั่วไปขนาดปานกลางมีทั้งทางฝั่งมหาสมุทรอินเดีย และในอ่าว
 ไทย ไข่ส่วนมากที่รับประทานในท้องตลาดได้จากเต่าจำพวกนี้

เต่าตาแดง เป็นเต่าขนาดเล็ก ลักษณะตาแดงจึงเรียกชื่อตามลักษณะที่พบ

เต่าตัวเมียขึ้นขึ้นมาไข่ครั้งหนึ่ง เคยไข่ที่ใดมักจะไข่ที่นั่น รัฐบาลจึงต้องสงวนโดย
 กำหนดสัมปทานให้ผู้เก็บไข่ตลอดจนการบำรุงรักษา

ภูเก็ทเป็นแห่งหนึ่งที่เต่าขึ้นไปออกไข่ แม้เต่าจะขึ้นไปไต่บนชายหาดที่สูงจนหน้าทะเลขึ้นไม่ถึง
 แม้เต่าจะรู้ว่าบริเวณใดหน้าทะเลขึ้นถึง ขึ้นไม่ถึง เวลาเต่าจะขึ้นไปไต่หน้าตาจะไหล เขาว่ากันว่าเต่ามัน
 ร้องไห้เพราะเวลาจะไต่พอเต่าไม่เหลือแล้ว แต่ความจริงน้ำตาไหลเพราะบ่อกันไม่ให้ทรายเข้าตา เวลา
 คลานบนหาด และเวลาซุกหลุมเพื่อออกไข่ เต่าจะคลานขึ้นฝั่งในเวลากลางคืนเดือนมืด และขึ้นที่ฝั่งที่
 มีคลื่นลมจัด เมื่อเต่าขึ้นไปบนหาดและหาที่ไต่เรียบร้อยแล้วจะเริ่มซุกหลุมลึกเกือบ 1 เมตร ทำกันหลุม
 ไข่ให้เรียบ และปล่อยน้ำเมือกไว้ที่กันหลุม ออกไข่ครั้งละ 3-4 ฟอง จนหมด โดยเฉลี่ยเต่าตัวหนึ่งไข่
 40-50 ฟอง บางตัวอาจถึงร้อยก็มี แต่หายากเต็มที่ เมื่อไข่หมดแล้ว เต่าจะกลบหลุมทันทีแล้วเหยียบ
 จนแน่นทำเหมือนธรรมชาติ น้ำเมือกเมื่อแห้งแล้วจะติดเปลือกไข่คล้ายทราย

โดยเหตุที่ว่าเต่าไข่แล้วกลับ จึงเป็นคำพังเพยว่า เต่าใหญ่ ไข่กลับ จากนั้นไข่เต่าก็จะฟักตัวตามธรรมชาติ จนออกเป็นลูกเต่า ตะกายขึ้นจากหลุมลงทะเลไป ต่อสู้กับธรรมชาติในท้องทะเลลึก ถ้าโชคเหมาะเคราะห์ดีเกิดเป็นตัวเมีย ก็จะมีโอกาสเห็นเดือนเห็นตะวันอีกครั้งตอนขึ้นมาออกไข่

เวลาฤดูเต่าขึ้นมาออกไข่ มักจะมีหนุ่ม ๆ สาว ๆ ไปเฝ้าดูกันมาก สาว ๆ เมื่อเห็นเต่าก็มักจะสงสารไม่ค่อยจะทำอะไรเต่า ยิ่งเห็นน้ำตาเต่าด้วยแล้วก็ยิ่งสงสารใหญ่ หนุ่ม ๆ นั้นไม่ค่อยรู้ภาษาชอบแต่หยอ่เต่า ก็ดีไปอย่างหลังจากฤดูเต่าออกไข่ แล้วก็แต่งงานกันไปหลายคู่

ปัจจุบันปรากฏว่าไข่เต่าลดจำนวนไปมาก เช่นที่ภูเก็ต ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากถูกรบกวนมากก็ได้เพราะแต่ก่อน หนุ่ม ๆ สาว ๆ เท่านั้นที่ชอบไปดูเต่า เดียวนี้ไม่ว่า เด็ก เฒ่า แก่ ลูกกันไปหมด ยิ่งกว่านั้นไปกันยังกะมีงาน บางคนก็ร้องรำทำเพลง หวออะไรไปกินอย่างสนุกสนาน เต่าคงจะไข่หดหมดเลยทำให้ไข่น้อย

หรือ เต่าอาจจะเข้าใจเพลงบ้างก็ได้ ใครจะรู้ ทำเป็นเพลง “เต่าทองของน้องใหญ่จริงซักปั้นเบรานิง มายิงเต่าทอง” โดนเพลงนี้เต่าคงลงทะเลหมด